

ایزابل هوپ، بازیگر صاحب نام تئاتر و سینمای فرانسه، پیام روز جهانی تئاتر را نوشت

یک بار دیگر کنار هم جمع شده‌ایم. کنار هم جمع شده‌ایم تا در یک روز بهاری پنجاه‌وپنجمین جشن سالیانه روز جهانی تئاتر را در سراسر دنیا برگزار کنیم. فقط یک روز، 24 ساعت به جشن تئاتر اختصاص یافته و ما اینجا در پاریس همانند هنرمندان تئاتر در سراسر شهرهای بزرگ دنیا برای ستایش و تکریم هنر تئاتر کنار هم این روز را جشن می‌گیریم.

پاریس انتخاب مناسبی برای برگزاری جشن روز جهانی تئاتر است. در اینجا و از پایتخت فرانسه ما می‌توانیم خودمان را به تئاتر بوناراکو و نوه (Noh) در ژاپن، به اپرای پکن و کاتاکالی در هند برسانیم؛ در این روز صحنه تئاتر این امکان را به ما می‌دهد تا خود را میان اندیشه‌های سوفوکل و آشیل در یونان باستان و ایبسن و استریندبرگ در اسکاندیناوی غوطه‌ور کنیم. صحنه تئاتر به ما اجازه می‌دهد تا به سرعت از پیش سارا کین در بریتانیا به نزد پیراندلو در ایتالیا برویم. در این 24 ساعت ما قادریم از فرانسه به روسیه؛ از مولیر و راسین به چخوف. ما حتی می‌توانیم در این روز با عبور از اقیانوس اطلس الهام‌بخش دانشجوی جوانی باشیم که در سالن تئاتر دانشگاهی در کالیفرنیا به دنبال نامی برای اختراع خود می‌گردد.

در واقع تئاتر همانند یک کامیابی در زندگی است که می‌تواند همه چیز را به چالش کشیده و مکان و زمان را در هم نوردد. بسیاری از نمایشنامه‌های امروزی از آثار کلاسیک قرون گذشته الهام می‌گیرند و هر اثر مدرنی که اجرا می‌شود یکی از آثار کلاسیک بسته به زمان آن، حیاتی نو روی صحنه می‌گیرند. تئاتر همواره از خاکستر خود دوباره زاده می‌شود، با شکستن و درهم ریختن قراردادهای کهنه و ظهور به شکلی نو: اینگونه است که زنده باقی می‌ماند.

روز جهانی تئاتر نه مانند یک روز عادی بلکه بدیهی است روزی است برای به هم پیوستن و اتحاد. این یک فرصت است برای ما که از طریق آن می‌توانیم یک پیوستگی عمیق و جهانی ایجاد کنیم. به من اجازه بدهید نقل قولی از ژان تاردیو نمایشنامه‌نویس زیرک فرانسوی بیان کنم. او می‌گوید: وقتی که به فضا فکر می‌کنید از خودتان بپرسید چه مسیری طولانی‌ترین مسیر از یکی به دیگری است؟

55 سال است که روز جهانی تئاتر به وجود آمده و من هشتمین زنی هستم که پیام این روز را می‌نویسم و بسیار افتخار می‌کنم که از من خواسته شد این پیام را بنویسم. زمانی که فکر می‌کردم که باید در این پیام چه چیزی بنویسم این سوال را به یاد آوردم که به فضا فکر کنم. به همین خاطر منصفانه آن است که بگویم من به تنهایی به سالن یونسکو نمی‌آیم؛ من با تمام شخصیت‌ها و رُل‌هایی که بازی کردم، رُل‌هایی که ممکن

است با پایین آمدن پرده از منظرها رفته باشند، ولی در درون من زندگی می‌کنند، به این سالن می‌آیم. اورلاندو، هدا گابلر، مده‌آ، آرامینت، مرتولی، بلانش دوبا و... همچنین نقش‌هایی که من را تکمیل کردند و به خاطر قدرت و توانایی آنها امروز من شناخته می‌شوم؛ پس من به همه جهان تعلق دارم. من یونانی، آفریقایی، سوری، نیجری، روس، برزیلی، فارسی، رومی، ژاپنی، نیویورکی، مارمالیسی، فیلیپینی، آرژانتینی، نروژی، کره‌ای، آلمانی، اتریشی، انگلیسی و... به عنوان یک شهروند واقعی جهان، به نمایندگی از گروهی که در درون من وجود دارد در روز جهانی تئاتر به روی صحنه می‌آیم.

زمانی که لارنس اولیویه در روز جهانی تئاتر در سال 1964 اعلام کرد که پس از بیش از یک قرن مبارزه، موفق شده در تئاتر ملی انگلستان از جلوه‌های ویژه بصری در یک تئاتر بین‌المللی استفاده کند، به این خاطر بود که او می‌دانست شکسپیر متعلق به همه جهان است. همچنین هنگامی که برای نوشتن این پیام تحقیق می‌کردم به یاد پیام ژان کوکتو در سال 1962 افتادم که متن خود را از کتاب «80 روز دور دنیا» الهام گرفته بود. من هم همچون او تمام فیلم‌ها و تئاتر‌هایی که بر اساس این کتاب بود را دیدم و هر بار از دیدن آن شگفت زده شدم چراکه متوجه شدم که هر کسی آن را روایت می‌کند هیچ افتراقی بین آنها نیست. من هیچ تفاوتی بین آنها ندیدم.

هنرمندان تئاتر من نه از طرف خودم بلکه به عنوان یک بازیگر و از طرف تمام شخصیت‌هایی که از سراسر جهان بازی کردم و در من زندگی می‌کنند این پیام را می‌نویسم. تئاتر بسیار قدرتمند است و در برابر همه چیز از جمله جنگ، سانسور، فقر و... مقاومت می‌کند و زنده می‌ماند.

تئاتر برای من نشان‌دهنده گفت‌وگو و عدم وجود نفرت و دوستی بین مردم است. و دوستی بین تماشاگران و بازیگران و هنرمندان تئاتر اتحاد پایدار بین همه مردم را با هم به ارمغان می‌آورد. مترجمان، مربیان، طراحان صحنه و لباس، هنروران، دانشگاهیان، پزشکان و مخاطبان، تئاتر را محافظت می‌کنند. بدون مردم هیچ تئاتری وجود دارد، هرگز این را فراموش نکنید. بیا بید کاری کنیم که هیچ صندلی خالی وجود نداشته باشد. من معتقدم که تئاتر ما را دوست دارد؛ به همان اندازه که ما آن را دوست داریم. متشکرم.»

<http://theater.ir/fa/92904>